

TYDZIEŃ 28. W POSZUKIWANIU WIOSNY

PONIEDZIAŁEK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA LINGWISTYCZNA Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Pan Paweł jest rolnikiem...”. Wstępna nauka pisania liter p, P	IV 2, 4, 5, 6, 8
ĆWICZENIA RUCHOWE Ćwiczenia kształtujące na torze przeszkód	I 2, 5, 8; III 5

EDUKACJA LINGWISTYCZNA: ZABAWY SŁUCHOWO-JĘZYKOWE I WSTĘPNA NAUKA PISANIA LITER

Temat: Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Pan Paweł jest rolnikiem...”.
Wstępna nauka pisania liter **p, P**

Cele ogólne:

- rozwijanie gotowości do nauki czytania i pisania;
- poznawanie prawidłowego sposobu kreślenia liter: kierunku i kolejności ruchów ręki.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha nagrania wierszyka i odpowiada na pytania dotyczące jego treści;
- słucha fragmentów wierszyka i powtarza je rytmicznie, bez klaskania i z klaskaniem;
- słucha nagrania głoski [p] i powtarza ją;
- reaguje określonym ruchem na obecność głoski [p] w wyrazie;
- dokonuje syntezy sylab, innych części wyrazów oraz głosek;
- kreśli pisane litery **p, P** ręką w powietrzu, palcem po wzorze oraz kredką i ołówkiem po śladzie.

Środki dydaktyczne: nagrania ćwiczeń (CD 3, ścieżki 1–6); wzory pisanych liter **p, P** (z teczki „Pomoce demonstracyjne”); wzory liter **p, P** dla każdego dziecka (z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają”); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 18).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Uważne słuchanie wierszyka (CD 3, ścieżka 1)

Polecenie: *Posłuchajcie uważnie i powiedzcie, jak ma na imię pan z wierszyka.*

*Pan Paweł jest rolnikiem,
więc pługiem pole orze,
a potem na tym polu
posieje jare zboże.*

2. Rozmowa o treści wierszyka

Nauczyciel czyta wierszyk, a następnie prowadzi rozmowę, zadając kolejne pytania, np.:

- *Kim jest pan Paweł?*
- *Jak się nazywa maszyna, którą rolnik orze pole?*
- *Co pan Paweł posieje na polu?*
- *Co robi się ze zboża?*

3. Słuchanie i rytmiczne powtarzanie wierszyka (CD 3, ścieżka 2)

Polecenie: *Śluchajcie i powtarzajcie w tym samym rytmie.*

Pan Paweł jest rolnikiem...

4. Słuchanie i rytmiczne powtarzanie wierszyka z klaskaniem (CD 3, ścieżka 3)

Polecenie: *Śluchajcie i powtarzajcie rytmicznie, odpowiednio klaszcząc.*

Pan Paweł jest rolnikiem...

5. Słuchanie i powtarzanie głoski [p] (CD 3, ścieżka 4)

Polecenie: *Śluchajcie uważnie głoski [p] i powtarzajcie tak samo.*

p, p, p, p, p

6. Reagowanie ruchem na obecność głoski [p] w wyrazie (CD 3, ścieżka 5)

Polecenie: *Stańcie prosto. Śluchajcie uważnie wyrazów. Gdy usłyszycie w wyrazie głoskę [p], podskoczcie, unosząc wysoko ręce.*

polka, pani, kopytka, tobolek, zapalka, brama, stopy, piasek, karp, drabina

7. Ćwiczenia syntezy słuchowej różnych części wyrazów (CD 3, ścieżka 6)

Polecenie: *Śluchajcie uważnie sylab, innych części wyrazów i głosek, a następnie wypowiadajcie całe wyrazy:*

- **Pa-weł, po-let-ko, po-wie-trze, pra-co-wi-tość;**
- **Paw-eł-ek, kop-acz-k-a, to-p-ol-a, w-yk-op-k-i;**
- [p-a-n], [p-o-l-e], [p-r-a-c-a], [z-a-p-a-s-y].

8. Zabawa ruchowa „Jesteśmy rolnikami”

Przedszkolaki dobierają się w pary. Jedno z dzieci jest „rolnikiem” i będzie kierować traktorem, a druga osoba jest „pługiem”. Dzieci stają w parach jedno za drugim i chwytają się za ręce. „Rolnicy” jeżdżą powoli po „polu” po linii prostej, a na końcu „polu” ostrożnie zawracają. Po chwili dzieci zamieniają się rolami.

9. Nauka pisania liter p, P

Dzieci siedzą przed tablicą. Nauczyciel pokazuje pisane litery p, P. Czyta je, a dzieci kilkakrotnie powtarzają. Następnie prowadzący pisze kolejno litery p, P palcem po wzorze. Zwraca

uwagę przedszkolaków na to, że małą literę pisze się ruchem ciągłym, a pisząc wielką, należy przenieść rękę po napisaniu laseczki. Dzieci uczą się zaprezentowanych ruchów, wykonując je ręką w powietrzu, a potem palcem na podłodze i na własnym udzie. Na koniec nauczyciel rozdaje przedszkolakom wzory liter **p, P**. Dzieci ćwiczą na nich pisanie paluszkami.

10. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 18)

Nauczyciel zwraca uwagę, czy dzieci podczas pisania liter zachowują właściwy kierunek i kolejność ruchów ręki.

ĆWICZENIA RUCHOWE

Temat: Ćwiczenia kształtujące na torze przeszkód

Najważniejsze zadania:

- kształtowanie koordynacji ruchowej i siły na torze przeszkód;
- utrwalanie umiejętności stosowania określeń: na, pod, obok, nad;
- doskonalenie współpracy w parach.

Miejsce: sala gimnastyczna.

Przybory: kocyki; stojaki lub ławeczki; piłki; drabinki; batut lub skakanki; materace; woreczki; karton.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wstępna

1. Zbiórka w szeregu, powitanie, przedstawienie zadań

2. Zabawa bieżna „Berek w parach”

Dzieci dobierają się w pary i ustalają, kto będzie berkiem, a kto uciekającym. Na ustalony sygnał każdy berek goni osobę z pary. Gdy ją załapie, następuje zamiana ról.

3. Ćwiczenia w parach:

- postawa stojąca, tyłem do siebie, ramiona w górę, chwyt za ręce – „tancerze”: obracanie się wokół własnej osi cały czas ze złączonymi rękami;
- postawa stojąca, przodem do siebie, rozkrok, opad tułowia w przód, ramiona wyprostowane, dłonie na barkach współwiczającego – „mosty”: wzajemne pogłębianie opadu;
- postawa stojąca, tyłem do siebie, rozkrok – „podaj mi ręce”: skłon w przód, podanie sobie rąk między nogami, wyprost, kłaśnięcie rękoma nad głową w dłonie partnera;
- postawa stojąca, przodem do siebie, ramiona wyprostowane, chwyt za ręce – „huśtawka”: „jedyńka” wspina się na palce, „dwójka” wykonuje przysiad; naprzemienne wykonywanie tych ruchów;
- „jedyńka” – siad prosty; „dwójka” – klęk za plecami „jedyńki”, dłonie na jej plecach – „pochyl się mocniej”: „jedyńka” wykonuje skłon tułowia w przód, „dwójka” z wyczuciem pogłębia skłon partnera;

- „jedyńka” – klęk podparty; „dwójka” wykonuje następujące polecenia nauczyciela:
  - o przechodzi nad „jedyńką,
  - o pełza pod „jedyńką”,
  - o wykonuje klęk podparty się obok „jedyńki”,
  - o kładzie ręce na plecach „jedyńki”.

Zamiana – „jedyńki” wykonują te same zadania co „dwójki”, ale w innej kolejności.

Część główna

1. Tor przeszkód:

- leżenie przodem – ślizgi na kocyku pod stojakami lub pełzanie pod odwróconymi ławeczkami;
- bieg z kozłowaniem piłki;
- rzuty woreczkami do kartonu – najpierw seria rzutów prawą, a potem lewą ręką; bieg po woreczki i ułożenie ich na linii początkowej (dla następnego ćwiczącego);
- skoki na batucie (lub dowolne skoki przez skakankę);
- marsz „pajakiem” po dziesięciometrowym odcinku;
- leżenie tyłem na materacu – wykonywanie rowerka (dziesięć razy);
- leżenie przodem, ramiona wyprostowane, chwyt rękami za pierwszy szczebel drabinki – naprzemienne unoszenie prostych nóg;
- turlanie się po ścieżce ułożonej z materaców.

Część końcowa

1. Pożegnanie ze śpiewem

Dzieci siedzą w kole i śpiewają piosenkę:

Na pożegnanie wszyscy razem:

ref: hip, hip, hura! (× 3)

Z całego serca, pełnym gazem:

ref: żegnamy was! (× 3)

Podczas śpiewania refrenu dzieci wysoko unoszą ręce i potrząsają nimi rytmicznie.

WTOREK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ Monografia liczby 8	I 7; IV 5, 8, 15
NAUKA CZYTANIA Czytanie wyrazów i zdań	IV 4, 6
ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE Bocian – wypełnianie konturów obrazka kuleczkami plasteliny	I 7; III 8, 9; IV 5, 6

EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ

Temat: Monografia liczby 8

Cele ogólne:

- kształtowanie pojęcia liczby naturalnej;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- wprowadzenie liczby 8;
- poznanie liczby 8 w aspekcie kardynalnym i porządkowym;
- poznanie sposobu kreślenia cyfry 8;
- ćwiczenia w zapisie działań matematycznych ze znakiem +;
- sprawne dodawanie w zakresie 8.

Cele operacyjne

Dziecko:

- uważnie słucha poleceń;
- analizuje i wyciąga wnioski;
- tworzy zbiory o określonej liczbie elementów;
- potrafi kreślić cyfrę 8;
- stosuje do zapisu działań matematycznych znak +;
- dokonuje operacji matematycznych: dodawania w zakresie 8;
- pracuje samodzielnie.

Środki dydaktyczne: osiem zdjęć bociana (lub figur geometrycznych; z CD 7); karta z cyfrą 8 (z teczki „Pomoce demonstracyjne”); tacka z kaszą dla każdego dziecka; kartonowe figury geometryczne (z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają”); karty z cyfrą 8 do ozdabiania (z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają”, k. 38); materiały plastyczne; zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 22); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 19).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zabawa tematyczna

Wszyscy siedzą na dywanie w półkolu. Nauczyciel mówi wierszyk, ilustrując go gestami. Dzieci słuchają, następnie recytują razem z prowadzącym i powtarzają jego ruchy.

Małgorzata Barańska

Osiem (8)²¹

Ile palców? Kto mi powie?

Liczbę osiem mam już w głowie.

Słysząc radość w moim głosie.

Wiem, że to jest palców osiem!

1. i 2. Każdy przedszkolak wysuwa z zamkniętych pięści kolejno osiem palców. Zaczyna od kciuka jednej dłoni. Z drugiej pięści również najpierw wysuwa kciuk.

3. Prezentuje wszystkim wokół osiem wyprostowanych palców.

²¹ Barańska M., *Osiem (8)*, [w:] M. Barańska, *Ja was, palce, dobrze znam!...*, s. 40–41.

4. Skanduje tekst i w jego rytmie, akcentując ruchem każdą sylabę, osiem razy stuka pięściami w podłogę lub blat stolika.

Grupa kilkakrotnie powtarza wierszyk, aby wszystkie dzieci dobrze go zapamiętały.

2. Aspekt kardynalny liczby 8

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Na podłodze nauczyciel kładzie zdjęcie bociana. Pozostałych siedem zdjęć jest ukrytych w różnych miejscach sali. Nauczyciel pyta: *Ile tu jest bocianów? Poszukajcie w sali więcej takich zdjęć.* Przedszkolaki szukają tak długo, aż znajdą osiem bocianów. Kładą je w rzędzie na podłodze i przeliczają. Gdy wymieniają ostatnią liczbę – osiem – prowadzący podsumowuje: *Mamy osiem bocianów. Tu jest osiem elementów.* Jeszcze raz je liczy, pokazując każdy z nich. Dzieci wyciągają po kolei paluszki, prezentując na końcu osiem wyprostowanych palców. Nauczyciel kładzie kartę z cyfrą 8 przy ósmym bocianie i mówi: *Ten zbiór ma osiem elementów. To jest cyfra 8.*

3. Zabawa ruchowa „Na drzewie rosną listki...”²²

Dzieci recytują wierszyk i ilustrują ruchami kolejne wersy.

Małgorzata Barańska

Na drzewie rosną listki,

nad drzewem lata ptak.

Pod drzewem mały Stasio

położył się na wznak.

Dzieci stają w parach. Jedno dziecko w parze jest drzewem i stoi z uniesionymi ramionami. Drugie dziecko:

1. Dotyka „gałęzi drzewa”, pokazując, gdzie rosną listki.

2. Obiema dłońmi porusza nad „drzewem” tak, jak ptak porusza się za pomocą skrzydeł.

3. i 4. Leży na wznak obok „drzewa”.

Dzieci zamieniają się rolami i jeszcze raz recytują wierszyk.

4. Nauka kreślenia cyfry 8

Dzieci siedzą przy stolikach. Nauczyciel wyjaśnia, z jakich elementów składa się cyfra 8 i jak należy ją kreślić. Następnie przedszkolaki piszą cyfrę 8 ręką w powietrzu, palcem na ławce, na plecach koleżanki lub kolegi, na tacce z kaszą. Mogą przy tym recytować wierszyk „Osieć (8)”.

5. Aspekt porządkowy liczby 8

Dzieci siedzą przy stolikach. Każde z nich ma przed sobą osiem figur geometrycznych. Nauczyciel prosi o wykonanie zadań, np.: *Policzcie, ile macie figur. Liczcie najpierw od lewej, a następnie od prawej strony. Podnieście ósmą figurę z lewej strony. Podnieście ósmą figurę z prawej strony. Zamieńcie kolejność figur i ponownie je przeliczcie. Podnieście ósmą figurę z lewej strony. Podnieście ósmą figurę z prawej strony. Podajcie tę ósmą figurę sąsiadowi z lewej strony.*

6. Zabawy graficzne z kartami z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają” (k. 38)

Nauczyciel rozdaje dzieciom karty z cyfrą 8. Pyta, z czym im się ona kojarzy. Poleca ozdobienie cyfry według własnego pomysłu.

²² Barańska M., *Na drzewie rosną listki...*, [w:] M. Barańska, *W górę, w prawo i na wprost. Ćwiczenia rozwijające orientację w przestrzeni oraz słownik dziecka*, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2018, s. 36–37.

7. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 22)

Nauczyciel wyjaśnia sposób wykonania zadań. Kontroluje pracę dzieci, poprawia ułożenie narzędzia do pisania itp.

8. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 19)

Dzieci siedzą przy stolikach i wykonują zadanie 3. Nauczyciel wyjaśnia sposób pracy. Zwraca uwagę na sposób kreślenia cyfry 8, jej umiejscowienie w kratkach i odstęp między poszczególnymi cyframi.

NAUKA CZYTANIA**Temat: Czytanie wyrazów i zdań****Cele ogólne:**

- rozwijanie prawidłowego sposobu czytania: płynnego przechodzenia z głoski na głoskę (z litery na literę);
- rozwijanie umiejętności rozumienia czytanych treści;
- poznawanie znaków interpunkcyjnych.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha zdań czytanych przez nauczyciela, śledząc ich zapisy;
- czyta prawidłowo wyrazy typu: „rzeka”, „morze” i zaznacza w nich dwuznaki **rz**;
- czyta prawidłowo zdania i ocenia ich prawdziwość;
- otacza pętelkami wyrazy będące nazwami obrazków;
- skreśla wyrazy, które niepotrzebnie znalazły się w zdaniu;
- wskazuje kropkę, dwukropkę i przecinki.

Środki dydaktyczne: tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 11; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 11); po jednej szarfie dla każdego dziecka.

PRZEBIEG ZAJĘĆ**Część wspólna****1. Praca przed tablicą**

Ćwiczenie 1. Chętne przedszkolaki zaznaczają w wyrazach dwuznaki **rz**. Następnie dzieci wspólnie z nauczycielem czytają wszystkie słowa. Potem chętni podchodzą do tablicy, żeby znaleźć i otoczyć pętelkami te wyrazy, które są nazwami obrazków.

Ćwiczenie 2. Nauczyciel czyta pierwszy wers i wyjaśnia, jak należy wykonać ćwiczenie. Następnie chętne dzieci czytają głośno po jednym zdaniu. Wszyscy wspólnie decydują (np. przez podniesienie ręki), czy żart im się podoba. Jeśli tak, nauczyciel wpisuje w okienku znak +. Na koniec dzieci wspólnie z nauczycielem czytają głośno wszystkie zdania.

Ćwiczenie 3. Nauczyciel prosi dzieci o sprawdzenie, ile zdań jest w ćwiczeniu. Przedszkolaki powinny wskazać początek zdania oraz znak, który je kończy. (Prowadzący sprawdzi w ten

sposób, czy dzieci nie utożsamiają zdania z wersem). Następnie nauczyciel prosi o wskazanie dwukropka oraz przecinków. Potem uprzedza: *Przeczytam zdanie, a wy powiecie, które wyrazy nie powinny się w nim znaleźć.* Czyta zdanie ze staranną intonacją, przesuując palcem pod wyrazami. Następnie chętni podchodzą do tablicy, wskazują i czytają dwa niepotrzebne wyrazy i przekreślają je. Na koniec wszyscy razem czytają zdanie, opuszczając przekreślone słowa.

Ćwiczenie 4. Wszyscy wspólnie z nauczycielem czytają zdanie, a potem trzykrotnie powtarzają je z pamięci.

2. Zabawa ruchowa „Słonko, deszczyk, burza”

Na podłodze leżą szarfy, czyli „domki”, a w „domkach” stoją dzieci. Nauczyciel wyjaśnia: *Gdy zawołam: „Słonko świeci!”, wyjdźcie z „domków” i biegajcie swobodnie po „łące”. Na hasło: „Mały deszczyk” zbliżcie się do „domków”. Gdy usłyszycie: „Duża burza!”, jak najszybciej skryjcie się w „domkach” i ukucnijcie.* Nauczyciel powinien często zmieniać hasła i podawać je w różnej kolejności.

Część indywidualna („Harmonijne przedszkolaki czytają”, z. 2, s. 11)

Przedszkolaki samodzielnie wykonują polecenia. Następnie nauczyciel prosi chętnych o głośne odczytanie wybranego materiału.

Dzieci, które tego potrzebują, podczas indywidualnej części zajęć powinny wrócić do wskazanych przez nauczyciela ćwiczeń znajdujących się na wcześniejszych stronach zeszytu 2 lub w zeszytcie 1.

ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE

Temat: Bocian – wypełnianie konturów obrazka kuleczkami plasteliny

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i pamięci;
- rozwijanie małej motoryki.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha wyjaśnień nauczyciela;
- poznaje wygląd bociana;
- wypełnia kontury obrazka kuleczkami plasteliny.

Środki dydaktyczne:

- dla nauczyciela: tablica multimedialna, zdjęcie bociana (z CD 7), czarna lub czerwona plastelina;
- dla każdego dziecka: karta O z teczki „Harmonijne przedszkolaki działają”, plastelina (biała, czarna, czerwona i zielona).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna – wyjaśnienie zadania

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie przed tablicą multimedialną. Nauczyciel prezentuje zdjęcie bociana i rozmawia z dziećmi o jego wyglądzie. Zwraca uwagę, które części ciała ptaka pokryte są białymi piórami, a które czarnymi. Następnie pokazuje, jak wykonuje się bardzo małe kulki z plasteliny i w jaki sposób należy przyklejać je do papieru. Wyjaśnia, że zadanie polega na wypełnieniu konturów obrazka kuleczkami plasteliny w odpowiednich kolorach.

Część indywidualna – wykonanie zadania:

- przygotowanie karty O i plasteliny;
- wypełnienie konturów obrazka kuleczkami z plasteliny;
- uporządkowanie miejsca pracy;
- umieszczenie pracy na wystawie.

ŚRODA

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA JĘZYKOWA Z PRZYRODNICZĄ Smutek i radość pierwszego krokusa. Fragmenty opowiadania Renaty Urbańskiej pt. „Przyjaciele”	I 5; II 1; III 8, 9; IV 2, 3, 4, 5, 6, 18
NAUKA CZYTANIA Czytanie sylab otwartych ze zbiegiem spółgłoskowym, wyrazów i tekstu	IV 4, 6
UMUZYKALNIENIE Zabawy z piosenką „Panna Zosia piecze ciasto” (cz. 2)	I 5; III 5; IV 7

EDUKACJA JĘZYKOWA Z PRZYRODNICZĄ

Temat: Smutek i radość pierwszego krokusa. Fragmenty opowiadania Renaty Urbańskiej pt. „Przyjaciele”

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i mowy;
- usprawnianie małej motoryki;
- rozwijanie umiejętności samodzielnej pracy.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha uważnie opowiadania czytanego przez nauczyciela;
- poznaje wygląd krokusa i nazwy części rośliny;
- dowiaduje się, że krokusy wyrastają z cebulek;
- zwraca uwagę na emocje bohatera opowiadania;
- czyta wyrazy i wyróżnia wśród nich właściwe;

- rysuje szlaczek zgodnie z rytmem;
- słucha wyjaśnień, a potem samodzielnie wykonuje zadania.

Środki dydaktyczne: krokus w doniczce lub zdjęcie krokusa i cebulki (z CD 7); woreczki gimnastyczne; tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 23; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 23).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Oglądanie krokusa i opowiadanie o jego wyglądzie

Dzieci siedzą skrzyżnie. Nauczyciel pokazuje krokusa w doniczce lub zdjęcie tej rośliny oraz cebulki, z jakiej wyrasta. Zwraca uwagę przedszkolaków na budowę kwiatu, używając nazw: „łodyga”, „liście”, „płatki”, „słupek”.

2. Słuchanie opowiadania czytane przez nauczyciela

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie w rozsypane. Nauczyciel zapowiada: *Przeczytam wam opowiadanie. Zwróćcie uwagę, czym krokus się martwił oraz kiedy i dlaczego krokus poczuł się szczęśliwy.*

Renata Urbańska

Przyjaciele²³ (fragmenty)

[...] Wczesnym rankiem [...] wiosennego marcowego dnia [...] wyrósł krokus. Był śliczny, prościutki, z jaskrawo żółtym środkiem, a jego sześć fioletowych płatków układało się w piękną koronę. Krokus otworzył oczy, nabral dużej powietrza i westchnął:

– Ech! Dobrze być znów na świecie!

[...] Krokus co roku, [...] każdej wiosny wyrastał [...] z cebulki, która tkwiła [...] pod ziemią. Jego radość była więc ogromna, bo tam na dole nie dość, że było ciemno, to jeszcze całkiem zimno i nudno. A teraz nareszcie mógł się rozglądać, podziwiać śpiew ptaków, patrzeć na dzieci idące do przedszkola i szkoły, machać pieskom wychodzącym na spacer [...]]

– Ale, ale... – powiedział krokus – gdzie są moi przyjaciele, pozostałe sto trzydzieści siedem krokusów z tego trawnika?

Rozejrzał się uważnie, ale nie zobaczył żadnego innego kwiatka. Zdenerwował się okrutnie, prawie wpadł w panikę! Co też się mogło stać z jego towarzyszami? Może zmarzły im cebulki, a może pousychały? A co gorsza, być może przyszedł głodny po zimie kret i popodgryzał im korzonki?

Ten dzień i najbliższa noc były dla krokusa okropne. Tęsknił za kolegami, rozmyślał, gdzie też się podziewają, śniły mu się koszmary.

Wreszcie nadszedł świt. Wybudzony ze snu krokus szybko otworzył oczy i...

– Huuuuurraaaa! Chłopaki! Gdzie się podziewaliście? Strasznie się o was martwiłem. Dobrze, że już jesteście! – takie okrzyki słyhać było z ust krokusa, a stu trzydziestu siedmiu przyjaciół z trawnika uśmiechnęło się do kwiatka szeroko.

– Jesteśmy! Witaj, drogi kolego! Przepraszamy za spóźnienie...

Od tej chwili wiosna była naprawdę wesola.

²³ Urbańska R., *Przyjaciele*, [w:] R. Urbańska, *Przez okrągły rok. Opowiadania i wiersze o porach roku ilustrowane mandalami do kolorowania*, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2016, s. 8–9.

3. Zabawa ruchowa

Dzieci stoją w rozсыpce. Na podłodze leżą woreczki gimnastyczne, czyli „krokusy”. Nauczyciel mówi: *Wyobraźcie sobie, że jesteście na górskiej łące. Wyrośło na niej mnóstwo krokusów. Pobiegnijcie po łące, ale uważajcie na krokusy! Możecie nad nimi przeskakiwać lub omijać je. Gdy głośno klasnę, ukucnijcie, każdy obok innego kwiatu.*

4. Rozmowa na podstawie wysłuchanego opowiadania

Nauczyciel przypomina pytania, którymi ukierunkował uwagę dzieci przed odczytaniem opowiadania: *Czym krokus się martwił? Kiedy i dlaczego poczuł się szczęśliwy?*

Przedszkolaki odpowiadają na pytania, przypominając jednocześnie treść opowiadania.

5. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 23)

Dzieci siedzą przed tablicą multimedialną, na której prowadzący prezentuje kolejne ćwiczenia.

- Zadanie 1. Nauczyciel czyta polecenie. Sprawdza, czy dzieci rozumieją sformułowanie „zwiastuny wiosny”.
- Zadanie 2. Chętni czytają głośno kolejne wyrazy. Wszyscy mogą je również przeczytać wspólnie. Następnie nauczyciel wyjaśnia, jak należy wykonać zadanie.
- Zadanie 3. Prowadzący czyta polecenie. Następnie wskazuje na tablicy kolejne okienka, a chętni przedszkolaki mówią, jakie obrazki powinny się w nich znaleźć.

6. Praca indywidualna

Przedszkolaki pracują przy stolikach, wykonując zadania 1–3. Nauczyciel obserwuje pracę dzieci i pomaga, gdy jest to niezbędne.

Zalecana literatura dodatkowa dla dzieci

- Władysław Broniewski, „Pierwiosnek”
- Jan Brzechwa, „Przyjście wiosny”
- Ewa Szelburg-Zarembina, „Wiosna idzie!”

NAUKA CZYTANIA

Temat: Czytanie sylab otwartych ze zbiegiem spółgłoskowym, wyrazów i tekstu

Cele ogólne:

- rozwijanie prawidłowego sposobu czytania: płynnego przechodzenia z głoski na głoskę (z litery na literę);
- rozwijanie umiejętności rozumienia czytanych treści.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha nagrania sylab, śledząc wzrokiem ich zapisy;
- słucha tekstu czytanego przez nauczyciela, śledząc wzrokiem jego zapis;
- czyta prawidłowo sylaby typu: **grzo, drzy, Grza, Brze**;
- czyta prawidłowo wyrazy typu: „brzegi”, „Grzesio”;
- czyta prawidłowo tekst złożony z prostych zdań;

- podkreśla wyraz, który jest nazwą obrazka;
- zaznacza litery **ż** i dwuznaki **rz** w tekście.

Środki dydaktyczne: tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 12; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 12); nagranie ćwiczenia (CD 4, ścieżka 69).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna

1. Praca przed tablicą

Ćwiczenie 1. (CD 4, ścieżka 69). W trakcie trwania nagrania nr 69 nauczyciel przesuwając palcem pod sylabami. Następnie dzieci czytają sylaby wspólnie z nauczycielem. Na koniec chętne przedszkolaki czytają samodzielnie po kilka sylab.

Ćwiczenie 2. Dzieci czytają sylaby wspólnie z nauczycielem. Następnie chętni czytają sylaby samodzielnie. Na koniec nauczyciel wymawia dowolną sylabę, a zadaniem dzieci jest odszukanie jej i wskazanie na tablicy.

Ćwiczenie 3. Przedszkolaki wspólnie z nauczycielem czytają wyrazy i mówią, co jest na obrazku. Chętne dziecko podkreśla jego nazwę.

Ćwiczenie 4. Dzieci podchodzą kolejno do tablicy i zaznaczają w tekście litery **ż** oraz dwuznaki **rz**. Liczą zaznaczone znaki i stwierdzają, których jest więcej. Następnie nauczyciel czyta tekst ze staranną intonacją. Po wysłuchaniu tekstu dzieci odpowiadają na pytania: *Kto poszedł do lasu? Po co tam poszedł? Jakie grzyby znalazł pan Grzesio? Jakie drzewa rosną w lesie?* Nauczyciel prosi, żeby dzieci odszukały i wskazały w tekście wyrazy: „grzyby”, „brzozy”, „drzewa”, „Grzesio”. Na koniec przedszkolaki czytają tekst wspólnie z nauczycielem.

2. Zabawa ruchowa „Grzybobranie”

Dzieci dzielą się na dwie grupy. Jedną grupą są „drzewa”, a drugą – „grzybiarze”. „Drzewa” poruszają się lekko „na wietrze”, a „grzybiarze” chodzą „po lesie” i udają, że szukają grzybów. Nauczyciel mówi, gdzie „grzybiarze” powinni szukać, np.: *Ukucnijcie za drzewem. Pobiegajcie między drzewami.* Po chwili zabawy przedszkolaki powinny zamienić się rolami.

Część indywidualna („Harmonijne przedszkolaki czytają”, z. 2, s. 12)

Przedszkolaki samodzielnie wykonują polecenia. Następnie nauczyciel prosi chętnych o głośne odczytanie wybranego materiału.

Dzieci, które tego potrzebują, podczas indywidualnej części zajęć powinny wrócić do wskazanych przez nauczyciela ćwiczeń znajdujących się na wcześniejszych stronach zeszytu 2 lub w zeszytcie 1.

UMUZYKALNIENIE (Z ELEMENTAMI LOGORYTMIKI)

Temat: Zabawy z piosenką „Panna Zosia piecze ciasto” (cz. 2)

Panna Zosia piecze ciasto²⁴

Słowa: Małgorzata Barańska

Muzyka: Stefan Gąsieniec

Panna Zosia piecze ciasto.

Ciasto będzie smaczne, świeże,

ale jeszcze nie ma mąki!

Zosia mąkę bierze!

W kolejnych zwrotkach Zosia bierze do ciasta **drożdże, cukier, mleko, jajko**.

Piękne ciasto się upiekło!

Ciasto smaczne, świeże.

A kto lubi takie ciasto,

niech kawałek bierze!

Cele ogólne:

- wypracowanie właściwej reakcji słuchowo-ruchowej na określony sygnał (zaproszenie i zakończenie zajęć);
- usprawnienie narządów mowy (rozgrzewka);
- utrwalenie piosenki „Panna Zosia piecze ciasto”;
- usprawnienie koordynacji słuchowo-ruchowej;
- ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne – wypracowanie szybkiej i odpowiedniej reakcji ruchowej na umówiony sygnał dźwiękowy;
- ćwiczenia głosowe;
- ćwiczenia pamięci słuchowej;
- kształcenie umiejętności współpracy w grupie;
- ćwiczenia rytmizacyjne.

Środki dydaktyczne: nagranie piosenki „Panna Zosia piecze ciasto” w wersji wokalnoinstrumentalnej oraz instrumentalnej (CD 6, ścieżki 13, 14); kartki papieru lub woreczki foliowe.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zaproszenie do zajęć (s. 12)

2. Rozgrzewka buzi, gardła, uszu i całego ciała (s. 12)

3. Aktywne śpiewanie piosenki. Zabawa ruchowa

Dzieci stoją w parach, twarzami do siebie. Śpiewają chórem pierwszą zwrotkę piosenki, klaszcząc nawzajem o swoje dłonie w jej tempie. Potem następuje pauza, a nauczyciel podaje – z jakimiś utrudnieniami artykulacyjnymi i ruchowymi – nazwę kolejnego składnika dodawanego do ciasta (np. tupiąc lub klaszcząc po każdej głosce). Dzieci dokonują syntezy

²⁴ Barańska M., *Panna Zosia piecze ciasto*, dz. cyt.

głoskowej, zmieniają parę i po modyfikacji śpiewają ponownie pierwszą zwrotkę pięć–sześć razy. Na koniec śpiewają ostatnią zwrotkę i siadają.

4. Zabawa z piosenką. Ćwiczenie głosowe

Dzieci siedzą na obwodzie koła tak, by każde miało przed sobą plecy innego uczestnika zabawy. Wspólnie śpiewają ostatnią zwrotkę piosenki. Po niej następuję pauza i każdy przedszkolak rysuje na plecach innej osoby taki kawałek ciasta, jaki chciałby zjeść. Następnie drugie dziecko opowiada, jaki kawałek „poczuło” – duży, mały czy średni. Zabawę należy powtórzyć kilka razy.

5. Ćwiczenie inhibicyjno-incytacyjne

Nauczyciel odtwarza piosenkę, a dzieci chodzą w jej tempie. Na pauzę dzieci stają na jednej nodze i śpiewają dalszy ciąg utworu.

6. Ćwiczenie koordynacji ruchowej. Ćwiczenie rytmizacyjne

Dzieci siedzą skrzyżnie. Każde z nich ma kartkę lub woreczek foliowy. Nauczyciel odtwarza akompaniament do piosenki i omawia z przedszkolakami jej rytm. Następnie dzieci rytmizują do podkładu muzycznego, szeleszcząc woreczkami lub papierem.

7. Ćwiczenie głosowe, rytmizacyjne i koordynacyjne

Dzieci śpiewają piosenkę, jednocześnie odtwarzając jej rytm: chodzą na ćwierćnutach, a biegają na ósemkach.

8. Zakończenie zajęć (s. 13)

Scenariusz realizowany jest dwa razy w tygodniu. Oprócz stałych modułów, można wymienić wykorzystywać inne ćwiczenia. Ich propozycje znajdują się poniżej. Zaleca się też codzienne zaśpiewanie piosenki i wykonanie jednego, dowolnego, ćwiczenia ze scenariusza.

1. Nauczyciel włącza wersję wokalno-instrumentalną, a potem instrumentalną utworu. Dzieci śpiewają piosenkę.
2. Dzieci powtarzają podane rytmy, szeleszcząc woreczkami foliowymi.
3. Dzieci dokonują analizy głoskowej nazw różnych produktów spożywczych, wydłużając samogłoski ustne i spółgłoski trwałe.
4. Dzieci poruszają się zgodnie z rytmem piosenki (maszerują na ćwierćnutach i biegają na ósemkach).